

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plăindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 7 Septembrie n.

(=) A doua zi după-ce Majestatea Sa a rostit la Oradea-mare către arhiepiscopul nostru adevărate cuvinte părintești, s'a pronunțat în sala tribunalului din Cluj contra acușărilor „Tribunei“ cu asprime ne mai pomenită sentența de grea robie și de simfătoare amendă în bani.

Cititorii nostri cunosc acum toate fazele celebrului nostru proces. Și punând lîngă-olaltă cele întemplate la 10 Septembrie în Oradea-mare și cele întemplate la 11 Septembrie în Cluj, vor simți în toată puterea cuvîntului deosebirea cea mare dintre cuvintele părintescului Monarch și neomenosul tractament al „părintescii“ stăpîniri.

Acesta ne este punctul de mănecare. Păstrînd în inimă cuvintele mîngăitoare ale capului monarhiei, care recunoaște activitatea binefăcătoare a bisericilor noastre, unicele organe de viață românească ce le mai avem, și le asigură de înalta Sa bunăvoință, se vedem, cum trebuie să primim și se judecăm cele întemplate la Cluj.

Este o coincidență, am pute dice providențială, între cele întemplate în memorabilele zile dela Oradea-mare și Cluj. Căci dacă nu ar fi fost premers enunțările binevoitoare ale Monarchului, ar trebui să fie cele mai fust-nestele concludiuni ce ar trebui să tragem din rezultatul procesului nostru.

Cu un fanatism, cu un cinism fără seamăn s'a aruncat în acest proces reprezentantul guvernului, nu asupra acușărilor, ci asupra poporului românesc. Cu vehemență turbată li-a imputat Românilor toate nelegiuirile, de care se poate face vinovat un popor necredincios și trădător atît în prezent, cît și în trecut. Cu ură pătimășă a pus în vedere, a amenințat chiar, că rușinea comisă la 1848 astăzi nu o mai pot comite Români, căci statul destul de puternic este, ca să-i strivească.

Este va să dîcă o pată de rușine pe neamul nostru, că în anii de tristă amintire ai revoluțiunii părinții nostri, provocați de Monarchul lor legitim, au sărit cu lancea întru ajutor în contra rebelilor.

Ce vorbe sînt aceste și cine le dîcă? Sînt vorbe cu greu înțelese în gura ori-și-cui, sînt vorbe grozave, cînd ne gîndim, că un reprezentant al

stăpînirii le rostesc în fața forului justiției!

Guvernul așadar' le spune Românilor, că au fost și sînt necredincioși, trădători, străini nemulțumitori, care au abusat și abuzează de bunăvoința națiunii întemeietoare și susținătoare a statului.

Și guvernul lucră în consecință. Pe toți aceia, care mai cutează a se pune în calea scopurilor sale, pe toți cei-ce mai au curajul de a susține în publicitate, că mai există în această patrie vieață și aspirațiuni românești, îi apucă cu mîna brutală și îi aruncă pe ani de zile în robia temnițelor!

Și o societate fanatizată de o presă neconsciențioasă și orbită de patimi naționale îi dă guvernului concursul sau în această lucrare fără cap și fără inimă!

Și guvernul poate să le facă toate aceste, fără-ca să fie reținut de nici o considerațiune, de nici o putere din lume!

Cam așa ar trebui să ni-se prezente morala cazaescului rezultat al deselor procese intentate contra publicisticii române.

Ear' dacă așa ar fi, atunci noi nimica nu am mai avê de dîs. Atunci misiunea noastră ar fi terminată. Atunci ar trebui să ne desmințim noi pe noi și să recunoaștem descurajați și fatigați, că nu mai stă cîea-ce am susținit la începutul activității noastre, să recunoaștem, că lucrare pacinică nu mai este cu puțință Românilor de sub coroana Sfîntului Ștefan.

Atunci ar fi momentul suprem să ne retragem de pe teren și să cedăm locul altora, care vor fi dispuși și capabili să afirme existența poporului nostru pe alte căi, ear' nu pe calea pacinică și deschisă, pe care am umblat noi.

Atunci . . . nici nu mai urmărîm idea, că ce s'ar pute întempla, ce ar trebui chiar să se întemple atunci!

Dar' noi, deși greu loviți în libertate și avere, tot mai ținem încă, că nu au ajuns trebile atît de departe. Cuvintele mîngăioase dela Oradea-mare par a ne confirma în aceasta.

Adevărat este, că dela actuala stăpînire nu avem ce mai aștepta. Adevărat este, că actualul guvern ne prigonesce cu toată brutalitatea și că vom avê să mai îndurăm multe dela dînsul. Adevărat este, că actualul guvern a ju-

rat națiunii române nu numai dușmănie neîmpăcată, ci chiar moarte. Organele lui o confirmă la toate ocaziunile cu cuvîntul și cu fapta.

Dar' actualul guvern nu va să dîcă statul și înainte de toate nu va să dîcă monarhia.

Actualul sistem, sub care guvernul își poate permite cele-ce își permite, nu poate fi decît o situațiune, grea ce e drept, dar' trecătoare ca toate situațiunile politice.

La apusul veacului luminilor nu poate să fie stabilă o stare de lucruri ce se bazează pe forță și brutalitate, pe dreptul celui mai tare, desconsiderând principiile, găsîte astăzi „învechite“ decîtă cei puternici, dar' cu toate aceste eterne, ale dreptății și egalității.

Nu poate fi decît o fasă pasageră în istoria prezentului, domnia exclusivismului, care nedreptătesce milioane de cetățeni, îi duce cu forța spre scopuri nevoite de dînsii, slăbește astfel țara din lăuntru și o face incapabilă de a întîmpina primejdiiile ce pot veni din afară.

Aceasta este credința noastră, deși aparența dovedește contrarul. Nu poate fi altceva la mijloc, decît că păharul suferințelor noastre încă nu s'a umplut.

Rezoane de stat, mai puternice poate decît dreptele noastre pretensiuni, au dat situațiunea deocamdată pe mîna acelora, care nu se sfîșie a ni-se arêta ca dușmani de moarte. Și ei exploatează situațiunea fără îndurare, fără rezervă, fără nici o grijă de urmări.

Și cu toate aceste nu trebuie să credem, că sîntem părășiți, nu trebuie să desperăm. Și chiar dacă am fi părășiți noi, nu pot fi părăsite interesele țerii și ale monarhiei, care sînt identice cu interesele noastre. Pentru-ca monarhia noastră, patria noastră comună, să fie tare și să-și poată împlini misiunea sa europeană, este neapărat de lipsă, ca toate popoarele ei să fie mulțumite și să se simțescă fericite în patria lor. Acesta este adevăr netăgăduit.

Ei bine, chiar dacă nu am fi noi Români poporul cel mai leal și mai credincios al dinastiei; chiar dacă nu am fi neamul de oameni trainici, viguroși și rîvnitori de înaintare, care sîntem; și chiar dacă nu am fi elementul de ordine și de pace la hotarele cele mai expuse ale monarhiei; și chiar dacă nu am fi frații de un sînge și de o limbă ai vecinilor din regatul român, cu care monarhia noastră voește să trăească în

relațiuni amicale: este deajuns, că sîntem un popor de trei milioane de cetățeni ai monarhiei, pentru-ca să înțelegem, că în vecinică nemulțumire nu putem fi lăsați, ci trebuie să sosească timpul, cînd vom fi ascultați și băgați în seamă și noi.

Nu avem decît să o voim aceasta, dar' să o voim în toată puterea cuvîntului, pentru-ca să se întemple. Și o voim și tot mai cu insistență o vom voi, cu cît mai greu ne va apăsa domnia exclusivismului și a tirăniei.

Adevărat este, că dela stăpînitorii nostri actuali nu avem ce aștepta. Cu ei ori-ce discuție este zadarnică. Dar' afară de ei mai sînt și alți factori la mijloc.

Bunăvoința Tronului ne este garantată, interesele monarhiei trebuie să ne considere și pe noi, ear' vrednicia și importanța noastră mai curînd sau mai tîrziu trebuie să ajungă la valoare.

Aceștia sînt factorii, pe care ne rîzimăm și ne putem rîzîma.

Puternicii zilei abuzează și vor mai abusa de puterea ce li-s'a dat. Tocmai prin aceasta își fac de cap. Să-i lăsam să-și facă și să nu ne pierdem cumpetul, căci adese se întemplă în lume, că pentru-ca să fie mai bine, — mai înainte trebuie să fie și mai rău.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 7 Septembrie st. v.

Afaceri interne.

După o telegramă, pe care „Ellenzék“ o primesce din Budapesta, ministrul-președinte, contele Szapáry, va prezenta așî consiliului de ministri proiectul de lege despre reformarea administrațiunii. Proiectul cuprinde în prima linie numirea funcționarilor și apoi cassarea instituțiunii comiților-supremi. În virtutea noului proiect, terenul de activitate al comitetelor administrative se va extinde în mod considerabil.

„Budapesti Hirlap“ continuă cu atacurile sale vehemente în contra contelui Iuliu Szapáry, din cauză, că acesta ar fi dat ordin verbal șefilor de secțiune din ministerul de interne, de a se folosi de limba germană în corespondențele lor cu Austria și cu statele străine. Atacurile înalte și-le motivează și din cauza, că ministrul-președinte a dat ordin pentru în-

trebuințarea limbii germane și în corespondențele ministeriilor cu ministerele comune și cu cancelaria de cabinet a Majestății Sale. Nimitul dîr susține, că această procedură ar fi o flagrantă violare a legii dela 1840, prin care limba maghiară se decretează de limbă a statului, mai departe o violare a legii despre naționalități din 1868, care dispune, că dispozițiunile oficiale ale guvernului au să fie redigiate exclusiv numai în limba maghiară. Limba oficială a regelui din Ungaria nu e cea germană, ci cea maghiară. Șese ministri-președinți au ținut până acum la acest principiu. Această înjosire a ministrului-președinte e o umilire pentru întreg cabinetul; ea violează legea și dezonorează națiunea.

„Neue Freie Presse“ primesce din Budapesta împărțășirea, că atacurile dîrului „Pesti Hirlap“ s'ar parê a forma nise gravamine, care, conform obiceiului, se vor aduce în discuțiune și în dieta țerii. Spre a dovedi, că corespondența aceasta se poartă în adevăr în limba germană, „Egyetértés“ publică textul unei depeși scrise în limba germană a ministrului-președinte, în care acesta raportează Majestății Sale la Székelyhid despre starea inundațiilor în capitală. „Egyetértés“ pretinde a fi primit depeșa din Székelyhid.

Afacerea aceasta ne aduce aminte de un incident, întemplat înainte de asta cu vre-o câțiva ani. Împăratul petrecea atunci la manevrele din Mișcolț și s'a fost adus în publicitate o depeșă ce se afla în corfa cu hîrtii din odaia de lucru a Majestății Sale. Cuprinsul acelei depeși era mai important ca cel de acum. Cu toate aceste afacerea e potrivită a atrage atențiunea generală asupra ei.

Certurile din partidul independenței devin pe zi ce merge mai scârboase. Deputatul dietal Carol Eötvös publică acum un articol în contra discursului lui Ugron rostit la Gyóma. După o mulțime de imputări de caracter personal, Eötvös face noue descoperiri foarte interesante cu privire la organizarea luptei pe timpul desbaterii militare în casa deputaților. Se știe, că Eötvös, în decursul desbaterii, a fost ridicat în contra lui Tisza și acușat pentru corupțiune, interpellând în afacerea căii ferate dela Kota, în care Tisza și-ar fi asigurat mari avantajii personale. Eötvös o spune acum, că stînga extremă și opoziția moderată au fost ales

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Nunta la țeranul român din giurul Nasăudului.

De

Stefan Buzilă.

(Urmare)

Stăpâna casei, cînd își vede oaspeții așa cu voe, nu poate de bucurie și luînd, și dînsa un păhărel, se ridică și, adresându-se către toți, dîcă:

Fiți, prieteni, cu voe bună

Până sîntem dimpreună,

Că dacă ne-om despărți,

D-șeu scl ce-a mai fi,

Care pe unde-om trăi!

— Săraccii prietenii mei,

Cum veselesc cu ei.

— Să jucăm până ce-i nuntă,

C'apoi minteasă se ciuntă!

Începînd a fi căldura din casă nesuferibilă și începînd a simți oaspeții, că beutura se cam sue spre prea multă voe bună, atunci mai es în tindă sau în sură la joc. Fetele de prin vecini, care cu atari ocaziuni dorm numai iepuresce, cît ce aud musica, că cîntă afară, numai decît se scoală și vin și ele la joc, căci, veți Doamne, trebuie să joace la nunta prietenilor lor. Încep a juca aici „Archeneaua“, „Boereasca“ și în special „Ardeleana“ (modul jocurilor acestora veți-l în Magnum Etimologicam Romaniae tom. II, fasc. II, coloana 1494 descriu cu multă precisiune de un Someșan). Mai joacă apoi de mîna și un joc numit „Țiganca“. Să auți acum în joc la chiuturi, care de care mai interesante:

Dragu-mi de cine joc,
Că miroasă-a busuioic;
Și mi drag cu cine sar,
Că miroasă-a măgheran.
Să trăească nănașu,
Pentru dînsu-i libovu;
Să trăească nănașu,
Pentru dînsa-i dragostea.

Unul din altă parte neplăcîndu-i cum dîcă musicantul:

Țigane, cetera ta,
Trebui-re-ar zugrăvită
C'un dărab de lemn lovită
Și pe sub vatră svirlită.
Vai de mine, bine dîci,
Tragă-ți corbii carnea 'n luci,
Vai de mine, bine tragi,
Tragă-ți corbii carnea 'n fagi.

Dacă sînt cîte doi, care să nu joace bine, îndată se află cîte unul, care să le chinească:

Vai săraccii și-acești doi,
Cum pisează de oloiu,
Vai săraccii și-acești ni,
Cum pisează simburii.

Dacă se gată un joc încep altul și tot așa continuă până se satură de joc. În timpul acesta bîtrânii, cărora nu le place jocul, rîmîn în casă lîngă păhar și aici ei încă își petrec cu cîntece. Așa cîntă unul:

Cînd eram în vremea mea,
Cetera nu-mi trebuia,
Că-mi era gurița mea.

Bîtrânețe cu slăbie,
Nu-mi cădeți năpaste mie,
Năpaste de mi-ți căde,
Cu sîcurea voiu tăia.

Adese-ori la atari cîntece acompaniază și muierile și atunci se produce un cor minunat, încât ai tot asculta. Precum se vede, nu e deosebire între tineri și bîtrîni și toți se veselesc pe întrecute.

După aceea mai vin în lăuntru cu toții, se așează la masă și încep a mai gusta din beutură. Închină unul la altul, însă fără a ține toasturi lungi, deoare-ce Românului nostru i-se urește a asculta atari orații; el e datat a dîcă „străesci“ (să trăesci) și apoi să bea, ear' dacă totuși mai adaugă ceva, atunci pentru el e destul atata: „Dumneșeu îți dee sănătate și noroc, Dumneșeu te bucură!“ Fieciorii par'că nu se vor mai sătura nici-odată de joc; ei, dacă întră în casă, se așează earășî lîngă musică și acolo prîndîndu-se de după cap unul cu altul sar și chiuese în continuu. Nevestele cum au căpîtat voe, merg și se bagă între ei și apoi cu toții strigă una și aceeași strigătură. De cîte-ori bea mirele sau mireasa, ori altă persoană distinsă dela ospet, strigă cu toții cît pot de tare „să trăească“, „vivat!“

La un timp mai es earășî afară la joc, dacă a timp, și joacă pe întrecute. Acum, fiind toți bine dispuși, joacă „Perina“ și aici capetă nevestele voe de a chiul:

Cine joacă perina,
Multă gură-a căpeta
Și bătaie pe atata.

După-ce s'au săturat earășî de joc, întră din nou în casă și aici dispune nănașul la musicanți, după-ce s'au aședat toți la locul lor, să dîcă „jocul miresei“, adecă încep a juca mireasa pe bani. Înaintea nănașului se află un talger (tăier), pe care pune atăția bani, căți poate și cu cît voește a cinsti pe

mireasă. Dela acest talger se dîcă: „pun pe talger“, adecă bani. Cel-ce pune bani pe talger învîrte mireasa de 2—3 ori și pînă-cînd pune altul pe talger, pînă-cînd adecă nu o rîscumpără altul dela el, se dîcă, că mireasa e a lui; pentru aceea, pînă-cînd nu se însinuă altul, nici nu-i iertat să o lase de mîna. Mai întîiu începe a o juca pe mireasă nănașul sau nănaș, după aceea urmează toți oaspeții pînă la cel din urmă. La jocul acesta încă se strigă deosebite strigături. Așa d. e. strigă un neam de al miresei:

Săraca mireasa noastră,
Că-i ca floarea de pe coastă,
Dar' mirelei-meteleu,
Rîu mî tem c'or trîl rîu!

Apoi de exemplu vre-o soră a miresei sau vre-un frate:

Ia seama, cumnate, bine,
Că iai sora dîngă mine,
Cu dînsă să trăesci bine!
De-oiu vedê, că trăesci rîu,
Mai mare voinic sînt eu,
Înapoi ca să 'ți-o iau!

Hei, cumnate dragul meu,
Nu ținea pe sora rîu,
Că n'o fost de nasul tîu,
C'o fost de nas de căprar,
Cu năframă'n buzunar.

Îndată-ce gată unul de jucat mireasa, nănașul strigă de după masă „noa la merță și la voe bună, haidă raita, care-i gata!“ — Cu ocaziunea jocului acestuia e în datină, că „făgăduiesc“ la „gazdele cele noue“ și ori-ce obiecte folositoare pentru ei, d. e. o oaie, o junincă, o găină, o dî de plug, un miel, o merță de bucate etc.

Cînd a ajuns mireasa în mîna celui din urmă și nu mai sînt alții, care să o joace, dela acela trebuie să o rîscumpere mirele. Anume mirele trebuie să duplece toată suma aceea ce o pune respectivul pe talger. Să-l ferească D-șeu pe mire să nu fie acela amoresul vechiu al fetei, căci atunci tot tîrguesce, pînă în urmă se golesce punga mirelui; în urma urmelor mireasa totuși trece în posesiunea lui. Cînd se învîrte mirele cu mireasa, atunci nănașu strigă de după masă:

Joacă fina cu finu
De tremură pămîntu,
Joacă finul cu fina
De se tremură casa!

Datîna de a-și rîscumpera mirele mireasa încă se trage dela Romani. La Romani adecă era o căsătorie ce se încheia prin cumpărarea simbolică a miresei. Anume un atare cumpărător sau „libripens“, cum îi dîceau, ținea în mîni nisece cumpene, în care mirele arunca un ban, de regulă un as de aramă, și prin aceasta fata respectivă trecea în posesiunea lui.

Finindu-se și jocul miresei și fiind acuma și timpul înaintat, la rugarea socoțitei es oaspeții afară de mai joacă un joc două, pînă-cînd aceasta pune „cina“ pe masă. Întrînd apoi earășî în lăuntru se așează fiecare la locul seu prelungă mese, pe care cum sînt aședate bucatele spre mîncare. Înainte de cină mai beau cîte un păhar, apoi sculîndu-se în picioare, nănașul cel mare dîcă un „Tatăl nostru“ și după aceea încep a mîncă. Nănașul, pînă a nu mîncă, e datină să dee la socoțite o plăcintă. Această plăcintă se dă cu anumite ceremonii și numai atunci, cînd ospetul e în casă la mireasă. Mai au-

pe timpul desbaterii un comitet comun din șapte deputați, care era însărcinat cu conducerea desbaterii și avea să se îngrijească și de așțările masselor de pe stradă. În acest comitet s'a fost hotărât, ca să se facă interpelațiune în afacerea amintită. Misiunea unui interpellant a căzut asupra lui Eötvös. Acesta a advertizat dela acest lucru tocmai într'un moment, când spiritele sunt atât de agitate. Și după-ace Eötvös și-a învins scrupulii, cineva a rostit numele lui Ugron și a cerut, ca acesta să se interpeleze. Ugron însă a răspuns: „Acum nu o pot face, pentru-că sunt până la suma de 200.000 fl. angajat cu proiectul meu de cale ferată. Ministrul Baross ar pute să-mi sucească grumăzii, dacă voescă“. Astfel Eötvös a luat asupra sa misiunea de a interpela. Eötvös povestesc mai departe, că Ugron a luat parte la conferența dela contele Gavril Károlyi, în care s'a hotărât celebra campanie cu strigătele de „Hoch!“ Când a fost vorba de obstrucțiune cu privilegiul legii despre incolat, Ugron ar fi spus: „Voi tot strigați și faceți craval în casă. Unul trebuie însă să rămână virgin în partid. Eu am să vă moderez în parlament, dar voi nu aveți să ascultați de mine“. Și în felul acesta merg toate descoperirile lui Eötvös. Dacă această goană va mai ține încă mult, cine știe ce lucruri vor mai pute să se ivească!

O schimbare în politica internă a Austriei.

„Nationalzeitung“ din Berlin aduce din Viena nise împărțări, cărora diarul numit le dă o mare importanță. După aceste împărțări, în politica internă a Austriei s'ar aștepta o schimbare oare-care. Ce e drept, nu s'ar pute vorbi de o crasă ministerială, dar la toată întemplerarea de o crasă de partid. Deoarece liberalii germani au rămas singurul sprigin al guvernului combătut până acum de ei, guvernul va trebui să tragă consecuențele situației schimbate. Coroana privește regularea definitivă a afacerilor boeme drept o necesitate de stat, e deci de aceeași vedere cu partidul liberal german și va privi pe Cehi, la cas, că ei vor periclita tranșacția, drept un partid opozițional. Se vede deja, că Coroana e cam respingătoare față cu atacurile în contra liberalilor germani.

După-cum șcim noi, până acum se vede numai un lucru, anume, că Cehii au adus pe contele Taaffe în corn de capră și într'o situație nu tocmai plăcută. El va să se iese din această situație și nu avem decât să așteptăm desvoltarea mai departe a lucrurilor din Cislaitania.

Întrevederea de monarhi în Silesia.

Împăratul nostru a sosit la 17 l. c. la 5 oare după am. în Róhmstock. Maiestatea Sa, care purta uniformă prusiană, a fost așteptat la gară decătră împăratul Germaniei în uniformă austriacă. Cei doi monarhi

tău se pune, respective se implântă în plăcintă un păhar cu vinars cu fundul în sus, însă așa, ca să nu se verse vinarsul din păhar; apoi se implântă în plăcintă o liogură, nise oase și câțiva crețari. Provoacă apoi nănașul pe muzicant să ție de chiuit și, ridicând dînsul sau nănașul plăcintă într'o mână, invită pe socăcița să vină să și-o deie și ție chiuind:

Socăciță, socăciță,
Socăciță vină-n coace,
Ce-ai făcut mie nu-mi place:
Curechiul e cu omide,
Ni-l'ai pus pe dinainte,
Urechiiși încornurate,
Socăciță nespălată.

Socăciță răspunde:
Frunză verde de coestreie,
Cui nu-i place, las' să steie!

Nănașul:
Of, de Luni și până Joi
Tot cu mâna prin țipoi,
Pentru doi grîțariși noi!
Of, săracă socăciță,
Mult te-ai fript pentru-o groșiță;
De-ar fi groșița de-argint,
Te-ai mai frige cât te-ai fript;
Da groșița-i de aramă,
Tu te-ai fript fără de seamă! Hop!

Socăcița:
Nu mă ocări-asa rău,
Că-s copilă din Bărgău,
Nu-mi număra bani de-aramă,
C'acea n'au nici o seamă;
Făr' numără-mi de argint,
C'acea-s luați la rînd.

(Va urma)

s'au salutat în cel mai cordial mod. Tot atât de cordial a fost salutarea între contele Kálnoky și dl Caprivi.

Diarele germane se ocupă cu această întrevedere și toate îi atribuie o mare importanță din punct de vedere al menținerii păcii.

„Reichsanzeiger“ din Berlin țice în partea sa neoficială: „Ați șosesce la Róhmstock împăratul Francisc Iosif, ca să cerceteze pe împăratul Wilhelm. Dacă această vizită e și consacrată numai exercițiilor militare, care se vor face înaintea ochilor ambelor Maiestăți, faptul acestei întâlniri se poate cu toate aceste privi drept un nou gagiual strînselor raporturi și al celei mai intime prietenii și camaraderii dintre cei doi monarhi“.

„Hamburger Nachrichten“ face aceste întrevederi un comentariu foarte ciudat, pe care „Freisinnige Zeitung“ îl reduce la principele de Bismarck. Articolul declară, că Germania de sigur nu va fi în contra intereselor vitale ale Austro-Ungariei, dar tot atât de puțin se vor împlini așteptările unor anumite conventicule, că Germania de dragul aliatului seu va înceta a se privi de direct interesată în cestiunile orientale și că ea va interveni în Orient în favorul Austro-Ungariei. Articolul declară în sfîrșit, că în locul tractamentului tradițional al cestiunii orientale nu are să pășească o politică, care ar pute să placă poate celor dela „Pester Lloyd“, dar ar pute să strice imperiului german.

Voci de presă

asupra procesului „Tribunei“.

„Gazeta Transilvaniei“, scrie în primul seu dela 13 Septembrie n.:

Abia trecură patru săptămâni dela procesul nostru de presă și eărăși i-s'au jertfit molochului nesățios al șovinismului ce bântue ați țeara noastră două victime din cercul țiaristilor nostri români. Curtea cu jurați din Cluj a osândit ieri la cele mai grele pedepse pe un colaborator extern și pe redactorul responsabil al țiarului „Tribuna“.

Colegii nostri dela „Tribuna“ au fost de astădată amândoi victimele acelei faimoase „császári osztrák pátens“, care spre rușinea civilizațiunii moderne este ați pusă în aplicare cu mai mare patimă decăt pe timpurile absolutiste ale lui Bach-Selnitzky de „constituționalicescii“ nostri ocărmitori.

Nu mai cu ajutorul legii absolutiste nemțesci a putut fi tras înaintea tribunalului colaboratorul anonim al „Tribunei“, căci numai pe temeiul acelei legi s'a putut face într'un mod ne mai auctit cercetare domiciliară la redactorul foi, unde s'au aflat scrisorile private ale autorului anonim, care îl descoperiră și îl expuseră urmării judecătorești. Și eărăși numai legea excepțională absolutistică austriacă a făcut cu putință, ca prelungă autor să fie urmărit totodată și redactorul responsabil al foi.

Si totuși mai au foile maghiare ne-rușinarea de a vorbi de „libertatea presei“ în Ardeal!

În primăvara anului 1885 aceste foi cereau în gura mare să fie strămutat juriul pentru delict de presă dela Sibiu la Cluj, ca să fie mai sigure, că verdictele în contra țiaristilor români se vor pronunța după pofa inimii lor; ele cereau aceasta sub cuvânt, că în acest oras unguresc „idea de stat maghiar“ va fi apărâtă mult mai energic din partea „societății naționale“.

Juriul din Sibiu îl priveau ca periculos „idei de stat“, dar patenta absolutistică austriacă dela 1852 o găsiu nu numai compatibilă cu această „idee de stat maghiar“, ci încă foarte la loc și folositoare.

Organele stângei extreme maghiare strigă necurmat în contra tot ce e austriac și ce amintesc timpurile dominațiunii „Bezirker“-ilor nemți, dar despre „császári osztrák pátens“ din Transilvania tac tăcerea pescelui și le place, că cu ajutorul ei pot fi loviți fără de milă cei dela presa română și numai acestia.

Ce respect mai poate ave cineva în asemeni împregiurări de pretinsele niusiunde „libertate“ și de „independență“ ale acestor oameni? Cine mai poate crede asigurărilor celor dela putere, că scopul lor este de a face din acest stat un stat „liber“ și de „drept“?

Dacă guvernăntii unguri ar păși pe față la realizarea scopurilor lor despotice, dacă ar introduce în Ardeal legea statară și ar ridica furci pentru toți căți cutează a se opune atotputerniciei lor, atunci cel puțin ar să lumea cu cine are de a face, cum scia sub absolutismul declarat al Nemților austriaci; dar a te lăuda în parlament și în străinătate, că ești guvernul cel mai liberal și drept și apoi a te pitula acasă la spatele

patentei absolutistice austriace, ca să poți lovi din ascuns în libertatea poporului, este un lucru rușinător și în gradul cel mai mare imoral.

Nu cunoașcem încă decursul procesului de presă ce s'a pertractat ieri înaintea curții cu jurați din Cluj, dar din modul nemilos, cu care au fost osândiți preotul Ioan Macaveiu și redactorul Septimiu Albini, vedem cu durere, că așțările necurmte ale presei maghiare au făcut, ca urgia șovinismului, dușman desvoltării noastre naționale, să ajungă la culme.

Ȋicea alaltăieri foia guvernamentală din Cluj, că statul acesta încă nu e pe deplin consolidat și de aceea trebuie să fie loviți „agitatorii“ români cu toporul în cap.

Dar când s'a putut consolida vr'un stat cu sumutări și așțări, cu suspicioșari, denunțări și prigoniari, ca acele ce le fac și le cer cele mai multe din foile maghiare cu limbă de foc împotriva clasei culte a elementului român?

Le aducem aminte foilor maghiare ce-ace a țis în toamna anului 1885 o foie din Cluj („Magyar Polgár“) în fața atitudinii presei maghiare, care nu mai înceta cu suspicioșările în contra Românilor:

„Jocul acesta e urit joc. Concetățenii nostri români ne urșce, precum am urit noi pe Nemți după revoluțiune. Sistemul de suspicioșare a avut urmări grozave!...“

„Românul“ dela 18 Septembrie aduce, următorul prim articol:

„Tribuna“ din Sibiu a publicat în Nrul seu de Duminecă 2/14 Septembrie darea de seamă amănunțită a procesului colaboratorului seu, preotul Ioan Macaveiu, și a redactorului Septimiu Albini, — proces pertractat înaintea curții cu jurați din Cluj.

Din textul unguresc ce, de mai nainte de a fi rostit discursul fusese trimis țiarelor „Egyetértés“ și „Nemzet“, confratele nostru a tradus textual discursul procurorului Jesszenszky, care a susținut acușatiunea.

Am citit din primul și până în ultimul cuvânt această vorbire a procurorului maghiar, și am fi dorit foarte să o reproducem în întregul ei, pentru-ca citindu-o ca și noi, cititorii „Românului“ să fi rămas într'aceeași cumplită uimire, în care ne-a confundat pe noi acest cap-de-operă al dreptății unguresci.

Nu șcim ce să țicim; ne lipsesc măsură de aprețare și de comparare. Nu gășim în analele judecătorești ale timpurilor noastre ceva care, de departe, să se asemene cu vorbirea procurorului Jesszenszky.

Primim în țeara noastră sau aducem din străinătate de pe la școalele Apusului nise principii, care, nici chiar chinuite în toate felurile, nu pot cadra cu cele-ce a spus reprezentantul ministerului public din Cluj.

Istoria nu a mai fost istorie, — ci numai ce a voit procurorul să fie ea: a schimbat-o, a violentat-o, a falsificat-o, pentru-ca să arunce asupra Românilor și mișcării din 1848 insulele cele mai murdare.

Ce aș țice de un procuror francez în Paris, care vorbind de Napoleon I., i-ar contesta până și geniul seu strategic?

Cum aș judeca pe un procuror român, care într'un proces politic s'ar apuca să pângărească pe Tudor Vladimirescu și mișcarea română dela 1821?

Așa a făcut dl Jesszenszky, procurorul maghiar din Cluj, cu mișcarea Transilvanienilor din 1848. Presidentul a tăcut, jurații au tăcut; în auditor trebuie să fi domnit ca un fel de stuopare în fața unor asemenea monstruoase afirmațiuni.

Cuvintele de „trădători“, „mășavi“, „miserabili“ curgeau din gura procurorului la adresa Românilor; nise teoriu ne mai pomenite asupra „naționalității“ și „națiunii“, mai la vale, asupra ideii de stat maghiar, asupra unității patriei maghiare, s'au înșirat una după alta, luându-se la întrecere de enormități și de dușmănie în contra celor-ce nu sunt Maghiari.

Și după-ce vorbesce de „aspirațiunile“ „mășave ale unor cete de oameni miserabili, care venează după interese materiale murdare“, adecă de luptătorii de ađ ai Românilor; — și după-ce alături de Români zugrăviți astfel pune pe fidelis, generosa, magnanima natio hungarica și spune, că în programul Românilor dela 1848 se găsiu infamii sângeroase, procurorul Jesszenszky se întreabă într'un avânt de elocință: în ce stat din Europa naționalitățile stau și trăesc și se bucură mai bine de ocrotirea legilor decăt naționalitățile din Ungaria?

Sunt preste 5 coloane în „Tribuna“ pline de asemenea afirmațiuni.

E ceva ne mai vedut, ne mai auctit, ne mai pomenit.

Repețim: noi am rămas nemiți; e mai presus de puterile omului să și închipească o falsificare mai mare și un cinism mai colosal decăt aceste, pe care le-a avut procurorul Jesszenszky.

Acum credem și noi, că „chierarea“ Ungariei este providențială și că titlurile ce „le dă Ungurii istoria sunt neîntrecute“.

Ce să le mai deie titluri istoria! Sunt neîntrecuți prin ei înșiși cei de astăđi, nu mai au trebuință să recurgă la titluri. Un discurs mai fenomenal decăt al procurorului Jesszenszky nu se poate, omeneșce vorbind.

După astfel de cuvinte ne așteptăm la ori-ce; nimic nu le mai stă în cale. Ungurii s'au pus față cu naționalitățile mai presus de legi. Dau însuși în contra dreptății, în contra a ori-ce cred, că nu e și nu poate fi maghiar. Transilvania e condamnată să revadă vremurile invasiunii Hunilor, cărora de legi nu le mai vorbiai.

CRONICA.

Din cauza sfintei sərbători de mâne numărul proximal „Tribunei“ va apăre numai Luni seara.

Archiducele Carol Ludovic, care după sfîrșitul manevrelor dela Székelyhid s'a reîntors în Budapesta, a vizitat spitalul Elisabeta al reînniunii „Crucea roșie“. Archiducele, care a descins în hotelul „Regina Angliei“, a dejunat aici și după dejun a voit să facă ministrului-șefedintă o vizită, neafându-l însă acasă, și-a continuat călătoria spre Viena.

Numiri. Practicantul în drept Sigismund Báthory dela judecătoria cerc. din Șomcuta-mare a fost numit subnotar la judecătoria cerc. din Halmi. Mai departe au fost numiți: diurnistul Desider Kincses dela judecătoria cerc. din Cehul-Silvaniei și Desider Németh dela tribunalul reg. din Arad scriitori, cel dînteu la judecătoria cerc. din Șomcuta-mare și al doilea la tribunalul reg. din Beccherecul-mare; candidatul de practicant Emil Filip practicant fără diurnă la percepătoratul din Alba-Iulia; oficialul de dare cl. V. Francisc Marosy dela percepătoratul din Sibiu oficial cl. IV. tot acolo și juristul absolut Coloman Hegedűs practicant cu diurnă la tribunalul reg. din Beccherecul-mare.

Transferare. Practicantul în drept Adam Dénes dela judecătoria cerc. din Tașnad a fost transferat în aceeași calitate la tribunalul reg. din Zélașu.

Camera advocațională din Mureș-Oșorheiu aduce la cunoștință, că avocatul Ludovic Dósa din Nyárad-Szereda a fost înscris în lista acelei camere.

Generalul Traian Doda. E șciut, că bravul general Traian Doda i-s'ă întentat proces de presă pentru manifestul adresat alegătorilor în anul 1887 la 14 Octomvrie și că curtea cu jurați din Arad l'a pedepsit în 1888 la 17 Septembrie pentru aceasta la 2 ani închisoare de stat și 1000 fl. amendă. E șciut totodată și aceea, că respingend Curia cererea de nulitate a generalului, acesta a trimis o rugare Maiestății Sale, care s'a și îndurat a l'agrația. Pentru sepele procesuale, la care a fost judecat generalul Traian Doda a apelat la Curie, ca să fie absolut de plățirea lor, dar senatul I. al Curiei, în ședința sa ținută în 17 Septembrie, i-a respins apelațiunea.

Adresa de aderentă. Învțătorii dia părțile Aradului au trimis dlu Dr. George Popa, din incidentul abdicării sale dela postul de referent în senatul școlar al consistoriului din Arad, următoarea adresă de aderentă: Mult stimate domnule! Providența ț'ia încredințat soarta școalelor noastre din diecesa Aradului și a învățătorilor timp de douăzeci de ani; chiar dela începutul erei constituționale ai ostent în vreme a ridice aceste școale, și noi lucrătorii în aceste opere mărețe privim senin la viitorul, care să binecuvinteze rodul abnegațiunii D-Tale întru preamărirea neamului românesc. Renunțarea Pr. St. D-Tale dela această misiune providențială ne-a intristat, vedend curmat firul idealului, dela care depinde soarta școalei române, a noastră a muncitorilor ci onesti și a neamului românesc, în al cărui serviciu am intrat cu toată suflarea noastră. Ne închinăm vouintei D-Tale. Până ađi am primit cu mângăiere povețe și învățături dela D-Ta. Ađi, vedendu-se părășită școala, părășiți noi în virtegiul greumintelor ridicate în misiunea, în schimb pentru acea obediență liberă și sinceră, venim a ț'i cere în numele școalei, al nostru învățătorilor și al neamului românesc, abnegațiunea de a nu ne părăsi, și a ț'i reocupa locul, la care te-a destinat geniul cel bun al neamului românesc. Arad, 3/15 August 1890. Ai Preastimat D-Tale devotați stimatiori. (Urmează 102 subscrieri.)

Premiul periodicului „Revista Catolică“. Din partea redacțiunii „Revistei Catolice“ ni-s'ă trimis ca premiu un frumos tablou, bine executat și bine reușit, care reprezintă pe Pontificalele Papa Leo XIII. pe Excelența Sa metropolitanul Ioan Vancea de Buteasa și pe Preasfințile Lor Mihail Pavel, episcopul Oradei-mari, Dr. Ioan Szabó, episcopul Gherlei, și pe Dr. Victor Mihályi de Apșa, episcopul Lugoșului.

Comisiunea pentru prășila de vite. Marți în 23 Septembrie la 3 oare d. a. se va ține în sala de ședințe a casei comitatului o ședință a comisii pentru prășila de vite din comitatul Sibiuului cu următorul program: Un ordin al Excelenței Sale dlu ministru de agricultură cu privire la împărțirea de premii pentru prășila de cai (spre care scop se în-cuviințează ca dotațiune din partea statului 150 fl.); statoric programului de împărțire etc.

Limba greacă. În gimnasiul catolic din Cluj toți cei 44 școlari din cl. V. învăță grecește; în colegiul unitar numai opt școlari au optat pentru alte obiecte. Deoarece-ace însă di-recțiunea în urma dreptului autonom al școlăi nu concede studiiu obiectelor de întregire, de aceea toți școlarii rămân prelungă studiarea limbii grecești.

Și acestia sunt Maghiari? Ne aflăm în plăcută pozițiune de a publica numele acelor domni „maghiari“, care sunt premiați decătră expozițiunea internațională electrică și industrială din Edinburg. Acești „Unguri neași“ sînt M. Fischer din Tatra; I. Fischer din Budapesta și P. Weiss din Cinci-Biserici.

Nenorociri la alergări de cai. La alergările de cai din Canija-mare trei ofițeri au cădut în decursul alergării de pe cai. Baronul Perényi a cădut atât de rău, încât e bolnav de moarte. Ceialalți doi ofițeri s'au ales numai cu frica.

O baronesă curentată. Baronesă Vécsy, o soră a fraților Iuliu și Bela Vécsy, trași de curând în judecată pentru falsificarea de cambi, este curentată decătră procuratura din Budapesta pentru înșelăciune.

Un director de temniță nebun. P. H. anunță, că directorul dela temnița din Vaț Alexandru Andrassy e cuprins de vre-o câteva țile de o formală nebanie. Șcierea aceasta a fost de toți întimpinată cu compătimire, deoarece-ace Andrassy este un amplotiar harnic. Boala este constatată și de medici. Ministrul de justiție a denumit un amplotiar, ca să-l suplinească.

Focul din Alhambra. După scrierile sosite până acum focul a erupt în renumitul palat Alhambra din Granada cam pe la 10 oare înainte de ameađi și s'a lățit cu o iuteală înspăimântătoare. Întreg palatul este o grămadă de cenușe. Se dă cu șocoteală, că focul ar fi fost pus. S'a pornit cercetare.

Holera. Din Cairo se telegrafază cu data de 18 Septembrie, că în Cassana mor țilnic de holeră câte 50 persoane.

Vasile Alexandri.

Discursul dlu Zaharia Boiu la parastasul ținut în Sibiu la 2/14 Septembrie 1890.

Cu capul plecat, cu facla vieții întoarsă și stinsă, jalesce întru aceste țile geniul cel blând al românimii; căci unul din cei mai buni fi ai ei a terminat cursul seu pămîntesc. O, tristă novelă ce ai venit dela Mircesci, „din Moldova cea frumoasă“, unde dealmintrelea „vieța e dulce și vooasă“, — tristă novelă ce ai venit din Mircesci și ai străbătut până la cele mai îndepărtate cătune locuite de Români! Vasile Alexandri, principele poezilor români, fiul cel devotat până la moarte al țerii sale, amicul cel mai intim al poporului seu, el, care mai mult decăt toți a iubit pe acest popor și mai mult decăt toți a fost iubit de dînsul, Vasile Alexandri nu mai este între cei vii. Ochiul cel însuflețit al inspirațiunii de sus s'a stîns; gura cea elocuentă, dulce cuvîntătoare a amuțit; inima cea nobilă, primitoare de tot ce este bun, frumos și înălțător a încetat a palpa! Și precând noi, cei mai îndepărtați și în modeste împregiurări, asociându-ne durerii generale a fraților nostri, încunguriam această masă de doliu ce închipește mormântul lui, pe atunci el, neobositul luptător al luminii și vieții, doarme deja de șapte țile în adîncul mormântului seu, în iubită sa moșie părintească, în dragălașa sa luncă dela Mircesci. Și precând noi depunem aici aceste simple cununi, cu care spiritual înununăm templele nemuritorului nostru cîntăreț, pe atunci glia mormântului lui deabia se vede de mulțimea cununilor, care de care mai onoroifice și mai prețioase, unele chiar din mâni regale, cu care Români din toate părțile lumii au alergat a încorona pe cel mai mare, cel mai iubit, cel mai românesc al seu poet.

Căci al poporului, iubii ascultători, al poporului nostru românesc a fost Vasile Alexandri cu toate puterile sale, cu toată căldura marelui seu suflet. La bine și la rău, în țile senine și furtunoase, din tineretele lui până la bătrânețe și cărunțețe, poporul român a fost gîndirea și simțirea, îngrijirea și iubirea lui Vasile Alexandri. Nimeni n'a cunoscut firea poporului român așa de aproape ca dînsul; nimeni ca dînsul n'a simțit atât de mult bucuriile și durerile lui; nimeni ca dînsul n'a pătruns atât de adînc în secretele cele mai intime ale inimii lui. Și precum țice frumoasa tradițiune bisericască despre Ioan evangelistul, că el din răzămarea pe pieptul lui Isus a scos d-zeasca inspirațiune a admirabilei sale evanghelii, așa vom țice și noi de Alexandri, că răzimat pe pieptul poporului român, el a ascultat și a auctit mai bine decăt toți toate palpitările inimii lui, s'a inspirat mai mult decăt toți de spiritul lui și a sugrăvit mai fidel decăt toți chipul vieții lui sufletești. De aci neasemîna simplitate, curățenie, căldură, — adîncime, dulceață și putere a posesiei lui: ale tale, pu tem țice, — dintru

Invențiune prețioasă! CANNABINAE.

(Trypium). Distinsă! Efectul ei vindecător radical și sigur este recunoscut atât în patrie, cât și în străinătate. Contra boalelor uretrei, a sculamentelor ori-cât de învechite, greutăților de urinare, poluțiilor și contra boalelor secundare ori-cât de rezistente, se poate folosi cu succes. Cu instrucțiune medicală de folosire în toate limbile. Prețul unui flacon mic de Cannabinae este **2 fl. 50 cr.**, o dosă **5 fl.**, injecțiune **50 cr.**

(Pe seama femeilor preparate separate contra scurgerii albe spre folosire internă și externă). — Se poate comanda cu rambursă postală dela proprietarul preparatelor

Zágonyi-Széles,

farmacist în Geocagiu (Algyógy, baie în Transilvania).

În Budapesta se capătă la **Iosif Török**, farmacist, Király-utca 12, în drogueria eređilor **Kochmeister**, Nagykorona-utca 32 și în drogueria lui **Neruda Nándor**, Hatvani-utca 9. [938] 5—20

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Curs de moșit.

Din partea direcțiunii **institului reg. ung. de moșit din Sibiu** se publică **deschiderea cursului gratuit de cinci luni la 1 Octombrie a. c.** Primirea elevelor se face dela 1 până la 15 Octombrie a. c. în strada Poplăcii Nr. 27 prelungă prezentarea atestatului de moralitate și a extrasului de botez.

Sibiu, 1 August 1890.

[943] 3—4

Direcțiunea.

Pentru a face posibilă și persoanelor mai sărace din populațiunea rurală calificarea de moașe, direcțiunea dă cartir gratuit la 10 eleve pentru durata cursului.

Reflectantele se se adresează prin scrisoare sau în persoană la direcțiune, strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 27.

Prelegerile unui curs de învățământ cu limba de propunere română se încep la 15 Octombrie 1890.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barciann, odin. paroch gr.-or. în Răginari, asesor consistorial etc Revidat și completat de **Dr. D. P. Barciann.**

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Deposit general pentru România la librăria lui **Alexandru Degenmann,** Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

AVIS.

Îmi iau voe a aduce la cunoștința onor. public, că am redus prețurile dela următoarele opuri ce le am în edițiune:

Basmele Românilor Nr. 1—12 à 1 cr.

- Dariu, **Arion**, cu 16 ilustrațiuni legat **30 cr.**, broșurat **25 cr.**
- **Micul rugător**, legat à **10 cr.**, broșurat à **8 cr.**
- **Micul cântăreț în biserică**, legat **10 cr.**, broșurat **8 cr.**
- Făgărășian, **Fisica**, legată **35 cr.**, broșurată **30 cr.**
- Moldovan S., **Istoria Ungariei**, legată **25 cr.**, broșurată **20 cr.**

Cu distinsă stimă

H. ZEIDNER,
BRAȘOV.

[944] 2—3

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[847] 31

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termniri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Suma asigurate pe viață
în a. 1869—1886 fl. 617,757.15	în a. 1869—1886 fl. 468,466.39
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
Suma fl. 754,707.07.	Suma fl. 603,895.42.

1,358.602 fl. 49 cr.

Conform bilanțului pentru 1889 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **611.270 fl. 24 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale n Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vîndare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község elöljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Iulie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa-mică—Sibiu																								
Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Copșa-mică	Copșa-mică	Copșa-mică	Copșa-mică																				
Viena	3.25	8.—	10.50	Bucuresci	7.35	4.45	9.12	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.61	Copșa-mică	4.05	10.47	7.10	Șeica-mare	4.35	11.17	7.43	Loameș	5.16	11.53	8.27	Ocna	5.47	12.29	8.59	Sibiu	6.10	12.52	9.23	7.35					
Budapesta	9.25	2.—	7.35	Predeal	1.08	9.12	9.41	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	Sibiu—Copșa-mică				Sibiu	7.35	3.35	4.34	9.50	Ocna	8.02	4.09	4.58	10.14	Loameș	8.30	5.25	10.40	Șeica-mare	9.05	5.55	11.10	Copșa-mică	9.34	6.20	11.35
Szolnok	11.22	4.05	11.07	Brașov	2.43	4.00	10.17	Arad	2.20	4.10	5.50	Jibot	2.23	6.06																										
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	Feldioara	3.12	4.44	Glogovaț	2.34	4.22	6.02	Orăștie	2.49	6.28																											
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Apatia	3.32	5.20	Gyorok	3.05	4.46	6.23	Simeria (Piski)	3.37	6.56																											
Mező-Telegd.	3.02	7.41	3.48	Agostonfalva	3.47	5.47	Pauliș	3.23	4.58	6.34	Deva	3.53	7.26																											
Rév.	3.33	8.16	4.31	Homorod	4.20	6.35	Radna-Lipova	3.39	5.16	6.52	Branička	4.18	7.48																											
Bracea	4.54	4.03	4.40	Hașfalău	5.25	8.12	Conop	5.38	7.17	Ilia	4.43	8.20																												
Bucia	4.26	9.05	5.40	Sighișoara	5.45	8.47	Bérvava	5.53	7.33	Soborșin	5.21	8.48																												
Ciucia	4.58	9.35	6.22	Elisabetopol	6.12	9.29	Zam	6.33	8.20	Zam	6.58	8.49																												
Huedin	6.22	5.32	6.38	Mediaș	6.46	10.32	Gurasada	7.22	9.16	Conop	7.22	10.09																												
Stana	6.33	5.49	6.59	Copșa-mică	6.48	10.42	Ilia	7.38	9.32	Radna-Lipova	7.38	10.38																												
Aghiriș	7.11	6.28	7.24	Micăsasa	7.22	11.01	Branička	7.54	9.51	Soborșin	6.06	7.50																												
Ghirbău	7.24	6.44	7.39	Blaj	7.22	11.37	Deva	8.14	10.18	Zam	6.24	8.03																												
Nădăeșel	6.09	10.35	7.39	Crăciunel	7.51	11.52	Simeria (Piski)	8.43	10.44	Glogovaț	6.53	8.26																												
Cluj	6.12	11.02	7.54	Teiuș	7.51	12.23	Orăștie	9.12	11.14	Arad	7.06	8.38																												
Apahida	6.27	11.23	8.11	Aiud	7.58	1.23	Jibot	9.34	11.39	Szolnok	7.45	9.05																												
Ghiriș	7.30	12.42	9.18	Vințul-de-sus	8.15	1.50	Vințul-de-jos	9.56	12.05	Budapesta	11.51	2.25																												
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	Uioara	8.21	2.20	Alba-Iulia	10.17	12.26	Viena	1.55	5.50																												
Uioara	8.21	1.55	10.22	Teiuș	8.42	2.24	Teiuș	10.44	12.58		7.20	1.40																												
Vințul-de-sus	8.37	2.14	10.39	Crăciunel	8.42	2.24	Simeria (Piski)—Petroșeni			Petroșeni—Simeria (Piski)																														
Aiud	8.21	1.55	10.22	Blaj	9.14	3.02	Simeria	7.17	11.28	Petroșeni	6.05	10.42																												
Teiuș	8.42	2.24	10.57	Micăsasa	9.33	12.04	Streiu	7.54	12.12	Banița	6.45	11.23																												
Crăciunel	2.49	11.20	1.54	Copșa-mică	9.49	3.48	Hațeg	8.45	1.08	Crivadia	7.26	11.57																												
Blaj	9.14	3.02	11.36	Mediaș	10.07	12.39	Pui	9.39	2.03	Pui	8.07	12.33																												
Micăsasa	3.33	12.04	2.49	Elisabetopol	10.30	1.08	Crivadia	2.51	2.51	Hațeg	8.51	1.19																												
Copșa-mică	9.49	3.48	12.23	Sighișoara	11.06	1.50	Banița	11.26	3.30	Streiu	9.41	2.09																												
Mediaș	10.07	12.39	3.46	Hașfalău	11.21	2.06	Petroșeni	12.—	4.02	Simeria	10.20	2.47																												
Elisabetopol	10.30	1.08	4.27	Homorod	12.37	3.20	Arad—Timișoara			Timișoara—Arad																														
Sighișoara	11.06	1.50	5.39	Agostonfalva	1.26	4.19	Arad	6.41	12.20	Timișoara	7.20	3.30																												
Hașfalău	11.21	2.06	6.02	Apatia	1.47	4.44	Aradul-nou	7.09	12.44	Sân-Andrieu	7.09	3.16																												
Homorod	12.37	3.20	7.51	Feldioara	2.23	5.20	Németh-Ságh	7.31	1.09	Mercizfalva	6.51	2.43																												
Apastia	1.26	4.19	9.10	Brașov	2.33	5.30	Orcezifalva	7.58	1.37	Vinga	6.35	2.26																												
Mező-Telegd.	1.47	4.44	9.44	Timiș	3.15	6.14	Mercizfalva	8.29	2.10	Vinga	6.17	1.59																												